

Câu chuyện truyền thanh tham gia Liên hoan phát thanh toàn quốc năm 2016
Đơn vị: Đài Phát thanh – Truyền hình Bạc Liêu

NƠI ẤY LÀ TỔ ẤM

Tác giả - Dàn dựng: Phan Hùng
Duyệt: Nguyễn Minh Sang
Điện thoại liên hệ: 0918018787

NHÂN VẬT

- Trọng: Công chức (26 tuổi)
- Bảy Nhân: Cán bộ (50 tuổi, Ba của Trọng)
- Nghĩa: Cán bộ (48 tuổi, Mẹ của Trọng)
- Hiếu: Công chức (24 tuổi, vợ của Trọng)
- Báo: Đầu nậu (30 tuổi, bạn cờ bạc của Trọng)
- Cùng một số vai phụ khác

Lời dẫn:

Quý vị và các bạn nghe đài thân mến. Trong chương trình câu chuyện truyền thanh của Đài phát thanh Bạc Liêu hôm nay. Mời quý vị và các bạn nghe câu chuyện “Nơi ấy là tổ ấm”. Tác giả - Dàn dựng: Phan Hùng. Với các diễn viên tham gia:

- Hoàng Dũng trong vai Trọng
- Phan Hùng trong vai Bảy Nhân Ba của Trọng
- Mỹ Hạnh trong vai Bà Nghĩa Mẹ của Trọng
- Phương Thúy vai Hiếu vợ của Trọng
- Duy Tân vai tên đầu nậu bạn cờ bạc của Trọng
- Cùng một số diễn viên trong các vai phụ khác

Bây giờ mời quý vị và các bạn cùng theo dõi

(Tại nhà Bảy Nhân, Trọng cùng đám bạn tổ chức ăn nhậu ca hát nhảy múa loạn xạ)

- **Trọng:** Nào tụi bây... Vô... Không say không về
- **Tất cả:** Yes ... Không say không về...
- **Hiếu:** (Đi làm về, thấy chồng ở nhà chỉ lo ăn nhậu nên tỏ vẻ bất bình).
- **Bạn nữ:** Anh Trọng, vợ yêu anh về rồi kìa, rủ vô nhậu luôn cho vui đi anh!
- **Báo:** Rủ vợ vô “lắc” cho có cặp đi Trọng!
- **Trọng:** (đến bên Hiếu) Vô nhà cất đồ rồi ra đây làm quen với mấy đứa bạn của anh đi.
- **Hiếu:** Anh không đi làm mà ở nhà tụ tập ăn nhậu như vậy đó hả?
- **Trọng:** Có mấy đứa bạn tụi kìa, cô tôn trọng chút đi.
- **Hiếu:** Tôi tôn trọng anh nhưng anh có tôn trọng bản thân mình không?
- **Trọng:** Cô nói vậy là sao?

- **Hiếu:** Anh không biết hay giả đò không biết vậy?
 - **Trọng:** Cô muốn nói gì thì nói đại ra đi, vòng vo hoài mệt lắm!
 - **Hiếu:** Anh có biết tham gia cá độ bóng đá ăn tiền là **vi phạm đạo đức của người công chức** và vi phạm pháp luật không?
 - **Trọng:** Cô lo vô làm cơm đi, tôi còn phải tiếp bạn bè nữa. (*định bỏ đi*)
 - **Hiếu:** Hôm nay anh không nói cho rõ ràng thì đừng hòng tôi bỏ qua.
 - **Trọng:** (*la lớn*): Bây giờ cô muốn cái gì đây?
 - **Hiếu:** Tôi muốn anh nói thật là hôm rày anh thua cá độ bóng đá hết bao nhiêu tiền?
 - **Trọng:** Cô hỏi để làm gì?
 - **Hiếu:** Tôi là vợ của anh bộ không được biết hay sao?
 - **Trọng:** Được, cô muốn biết thì tôi sẽ cho cô biết. Tôi thua 150 triệu đó, vậy cô xuất tiền trả dùm tôi đi?
- (Tất cả đám bạn cười rộ lên)*
- **Hiếu:** 150 triệu ... Tôi làm gì có số tiền lớn như vậy. Người ta đồn quả không sai mà, không ngờ anh hư đồn đến mức như vậy?
 - **Trọng:** Cô im ngay cho tôi! Chuyện tôi ăn, thua gì không liên quan tới cô.
 - **Hiếu:** Được, để tôi nói với ba chuyện này, để coi ba xử lý ra sao.
 - **Trọng:** Nè, tôi cấm cô nghe chưa. Nếu cô nói cho ba tôi nghe thì đừng có trách tôi đó!
 - **Hiếu:** Anh đã làm sai mà còn hăm dọa tôi nữa hả?
(Mấy đứa bạn của Trọng thấy 2 vợ chồng cãi nhau càng lúc càng gay gắt nên kéo nhau về)
 - **Trọng:** (*phát hiện*) Nè, nè, tụi mày đi đâu vậy?
 - **Một bạn:** Vợ con mày không vui mà ở lại đây làm gì... Về tụi bây...
 - **Tất cả:** Về... không nhậu nữa ...
 - **Một bạn:** Mặt bả chằm dầm một đống mà nhậu cái nổi gì...
 - **Một bạn:** Tại ông nội Trọng sợ vợ quá kia...
 - **Trọng:** Đó, cô thấy chưa, vừa lòng hả dạ cô chưa? Người ta cười vô mặt tôi đó cô có biết chưa?
 - **Hiếu:** (*la lớn*) Anh tắt nhạc cho tôi...
 - **Trọng:** Tôi không tắt đó... cô làm gì tôi?
 - **Hiếu:** (*Chạy lại dàn máy tắt nhạc*)
 - **Trọng:** Cô ngon lắm ... Tôi lặp lại một lần nữa, tôi thiếu nợ thì gia đình tôi trả chứ không có bắt gia đình cô trả đâu mà lời thôi.
 - **Hiếu:** Anh năm nay bao nhiêu tuổi rồi, lúc nào cũng ỷ vào cha mẹ, bộ không biết mắc cỡ hay sao?
 - **Trọng:** Kệ tôi, không mượn cô nhiều chuyện.
 - **Nghĩa:** (*đi làm về*) Có chuyện gì mà hai đứa cãi vả nhau om xòm vậy?
 - **Trọng:** Mẹ hỏi cô ta kìa! (*Bỏ vô nhà*)
 - **Nghĩa:** Có chuyện gì vậy vợ thằng Trọng ?
 - **Hiếu:** Dạ, anh Trọng ảnh tham gia cá độ bóng đá thua gần 150 triệu, con cần năn nên ảnh làm dữ vậy đó mẹ.

- **Nghĩa:** Có chuyện gì thì con nói với mẹ để mẹ tính, chứ vợ chồng cãi nhau hoài là không tốt đâu.
- **Hiếu:** Trước đây đợt Word cup ảnh đã thua 70 triệu, mẹ đã lo cho 1 lần rồi; đợt này mà mẹ kiếm tiền cho ảnh nữa thì ảnh sẽ lừng đó. Con thấy nên cho ba biết chuyện này để ba rầy la ảnh, để ảnh...
- **Nghĩa:** (*cắt ngang*) Không được, con đừng cho ba con biết chuyện này. Ông mà biết thì sẽ lớn chuyện đó, con cũng biết tánh của ba con mà. Thôi, con lo dọn dẹp cái mâm nhậu đi rồi còn làm cơm chiều nữa.
- **Hiếu:** Dạ! (*đi dọn đồ - vào trong*).
- **Nghĩa:** (**nhạc nền**) (*suy nghĩ, nói một mình*) Vợ thằng Trọng nói cũng có lý, nếu như cái đà này hoài thì nó sẽ ý lại rồi càng lún sâu thêm. Mình kêu nó ra rầy cho 1 trận mới được. (*Quay vô gọi*) Trọng ơi, Trọng à!...
- **Trọng:** (*từ trong nói vọng ra*) Dạ!
- **Nghĩa:** Con ra đây mẹ biểu!
- **Trọng:** (*bước ra*) Chuyện gì vậy mẹ?
- **Nghĩa:** Ngồi xuống đi.
- **Trọng:** Chuyện gì mà tấy mẹ nghiêm túc quá vậy?
- **Nghĩa:** Không nghiêm túc sao được? Con là công chức Nhà nước mà chơi cá độ bóng đá ăn tiền như vậy mà coi được hả Trọng?
- **Trọng:** Câu này hồi nãy con đâu mẹ nó nói rồi.
- **Nghĩa:** Nhưng nó nói đúng! Con chơi sao con không biết suy nghĩ, con làm vậy là mất uy tín của ba con đó con có biết chưa?
- **Trọng:** Con biết rồi mà, thôi mẹ đừng có cần nhần nữa. Mẹ yêu cho con tiền trả lần này nữa đi, từ đây về sau con không cá độ nữa đâu.
- **Nghĩa:** 150 triệu chứ không phải 15 triệu đâu con.
- **Trọng:** Với người ta thì lớn, nhưng với gia đình mình thì nhằm nhò gì hả mẹ?
- **Nghĩa:** Con hay quá! Lương tao với ba mày 1 tháng chưa tới hai mươi triệu đó.
- **Trọng:** Con đâu có nói lương đâu, con chỉ nói lẫu kia! Ba thì làm sếp lớn, còn mẹ thì cũng đâu có nhỏ, nếu mẹ lên tiếng một cái mấy ông doanh nghiệp tranh nhau mà gửi bao thơ.
- **Nghĩa:** Con đừng có ý lại. Người ta gửi cho mình thì mình cũng phải giúp lại cho người ta chứ.
- **Trọng:** Con biết mà, cho nên con năn nỉ mẹ cho con 1 lần này nữa thôi hà!
- **Nghĩa:** Muốn gì được đó, riết rồi lừng.
- **Trọng:** Nếu con không chung tiền, tụi nó điện thoại đòi tùm lum, lỡ như tới tai ba thì chết con đó mẹ.
- **Nghĩa:** Biết sợ rồi sao? Nếu sợ thì từ đây về sau phải chấm dứt cái trò cá độ, cờ bạc đó đen nghe chưa?
- **Trọng:** Yes, madam!
- **Nghĩa:** Vô nhà đi mẹ đưa. Mà nè, dặn mấy đứa nó kín mồm kín miệng nghe chưa?
- **Trọng:** Dạ, mẹ con đáng yêu quá trời luôn! Con hôn Mami nè... (*Hôn mẹ*)
- **Nghĩa:** Thôi đi, đừng có nịnh! Già đầu rồi mà như con nít hà! (*Cả hai vào trong*).

- **Báo:** (*Nãy giờ rình nghe 2 người nói chuyện*) **(nhạc nền)**
Thằng này đúng là cục cưng, là thiếu gia muốn gì được nấy ... nó là món mồi béo bở để cho mình kiếm sống đây. Phải tìm cách cho nó lệ thuộc mình để từ đây về sau mình sẽ không lo thiếu tiền nữa. Mình đúng là số hưởng mà há há...
- **Trọng:** (*bước ra*) Anh tới hồi nào vậy, có chuyện gì vui mà cười một mình vậy anh ruột?
- **Báo:** A,... à...anh mới tới... anh đang nhớ chuyện...chuyện hồi tối đó mà!
- **Trọng:** Tiền đây, 150 chai đó...
- **Báo:** Cha, Trọng Thiếu gia có khác nghe, uy tín quá ta! Nhưng sao có bao nhiêu đó hà, còn 350 chai thua bản cá chi em trai?
- **Trọng:** Em mới xin bà già được có bao nhiêu hà, để tuần sau em xin thêm rồi trả cho. Trọng Thiếu gia mà, anh yên tâm đi!
- **Báo:** Anh tin chú em mày mà! Bây giờ có muốn gở lại không, nếu muốn thì đi với anh?
- **Trọng:** Chơi thì chơi sợ ai. Minh đi anh! (*Cả hai cùng đi*)
- **Hiếu:** (*bước ra nói một mình*) Chắc đi cờ bạc nữa chứ gì? Chuyện này mình phải nói cho ba biết mới được, nếu không thì....
(*Bỗng có tiếng kèn xe hơi – Bả Nhân đi làm về*)
- **Hiếu:** Dạ thưa ba mới về!
- **Bả Nhân:** Ừ, ba mới về. Chồng con đâu rồi?
- **Hiếu:** Dạ, ảnh mới đi ra ngoài....
- **Bả Nhân:** Má con đi làm về chưa?
- **Hiếu:** Dạ, má về rồi đang ở nhà sau đó ba.
- **Bả Nhân:** Con ra sau kê má con lên ba gặp chút.
- **Hiếu:** Dạ! (*đi*)
- **Bả Nhân:** (*vô bàn ngồi*)
- **Nghĩa:** (*đi ra*) Ông về rồi đó hả? Để tôi rót trà cho ông uống nghe!
- **Bả Nhân:** Thằng Trọng nó đi đâu vậy bà?
- **Nghĩa:** Hồi nãy nó mới ở đây mà.
- **Bả Nhân:** Con Hiếu nói nó đi ra ngoài rồi.
- **Nghĩa:** Có chuyện gì mới về là ông kiếm nó vậy?
- **Bả Nhân:** Hồi đầu giờ chiều, chú Sang, thủ trưởng của thằng Trọng có điện thoại cho tôi nói rằng thằng Trọng nghỉ đi làm mấy ngày nay mà không có xin phép, lúc đó tôi đang họp nên không có hỏi thêm.
- **Nghĩa:** Chú Sang nói sao chứ, ngày nào tôi cũng thấy nó chạy xe ra huyện đi làm hết mà?
- **Bả Nhân:** Đi thì có đi nhưng nó không có vô cơ quan.
- **Nghĩa:** Đầu tuần tôi nghe nó than là chân nó bị bệnh gút hành sưng dữ lắm...
- **Bả Nhân:** Nhưng bệnh cũng phải xin phép lãnh đạo chứ? Tôi thấy từ đây về sau bà nên quan tâm nhiều hơn đến thằng con trai của bà đó.
- **Nghĩa:** Tôi biết rồi. Bây giờ để tôi ra sau tiếp vợ thằng Trọng chuẩn bị com nước nghe.
(*Đi*)
- **Hiếu:** (*từ nhà sau lên*) Dạ, thưa ba!...
- **Bả Nhân:** Có chuyện gì vậy con?

- **Hiếu:** Dạ,... dạ...
- **Bảy Nhân:** Có chuyện gì mà con ấp a ấp úng vậy, nói cho ba nghe đi?
- **Hiếu:** Có chuyện này con định nói với ba...nhưng con sợ mẹ la, mà không nói thì không được.
- **Bảy Nhân:** Con cứ nói đi, không sao đâu!
- **Hiếu:** Dạ, con nghe nói tuần rồi cơ quan anh Trọng họp **đánh giá, phân loại công chức cuối năm**, anh bị tập thể phê bình dữ lắm: nào là thiếu nhiệt tình trong công việc, nghỉ làm không xin phép lãnh đạo, phân công nhiệm vụ thì không hoàn thành... nhất là khi bình bầu phân loại thì anh rớt vô **công chức** không hoàn thành nhiệm vụ đó ba.
- **Bảy Nhân:** (*giật mình*) Cái gì, nó tụt tệt đến mức này sao?
- **Hiếu:** Còn nhiều chuyện lắm nhưng con không dám nói...
- **Bảy Nhân:** Có ba con đừng sợ mẹ con la. Còn chuyện gì nữa con nói cho ba nghe coi?
- **Hiếu:** Không phải là con cãi lời mẹ dặn. Nhưng nếu như kéo dài thì con sợ mọi việc sẽ nghiêm trọng hơn...
- **Bảy Nhân:** Nếu con thương chồng con thì phải nói cho ba nghe để ba rầy la nó chớ?
- **Hiếu:** Dạ, ảnh ... ảnh tham gia cá độ bóng đá đó ba. (**nhạc dẫn**)
- **Bảy Nhân:** Có chuyện này nữa sao, hồi nào vậy?
- **Hiếu:** Dạ, mấy tháng trước ảnh thua bảy mươi mấy triệu; cách đây mấy hôm ảnh thua tới 150 triệu nữa đó ba.
- **Bảy Nhân:** Chuyện này mẹ con có biết không?
- **Hiếu:** Dạ,...dạ...
- **Bảy Nhân:** Thấy con ngập ngừng là ba biết rồi. Cũng tại mẹ con cứng chiu nó quá cho nên nó mới hư đốn như vậy. Con điện thoại kêu nó về cho ba biểu!
- **Hiếu:** Dạ! (*Lấy điện thoại bấm gọi*)...dạ, ảnh khóa máy rồi ba ơi!
- **Bảy Nhân:** Con biết những chỗ nó thường lui tới không?
- **Hiếu:** Dạ, con biết mấy chỗ.
- **Bảy Nhân:** Ba nhờ con lấy xe chạy đi kiếm nó về đây cho ba.
- **Hiếu:** Dạ! (*đi*) (**Tiếng xe máy**)
- **Bảy Nhân:** Đúng là con với cái mà (*Quay vô nhà gọi*) Má thằng Trọng đâu rồi! Bà lên đây tôi bàn công chuyện chút coi!
- **Nghĩa:** (*lên*) Có chuyện gì nữa vậy ông?
- **Bảy Nhân:** Bà ngồi đi.
- **Nghĩa:** Chuyện gì mà thấy ông căng thẳng quá vậy ông?
- **Bảy Nhân:** Bà định giấu tôi tới bao giờ nữa đây?
- **Nghĩa:** Ông nói giấu mà giấu chuyện gì?
- **Bảy Nhân:** Bà đừng có giả đò nữa. Tôi hỏi bà chuyện thằng Trọng tham gia cá độ bóng đá thua mấy trăm triệu sao bà không nói cho tôi hay hả?
- **Nghĩa:** Vợ thằng Trọng nói cho ông nghe phải hôn?
- **Bảy Nhân:** Ai nói không cần biết. Nhưng mà có không?
- **Nghĩa:** Ờ thì...có! Nhưng đã giải quyết xong hết rồi ông ơi!

- **Bảy Nhân:** Giải quyết bằng cách nào? Bằng cách là bà lấy uy tín và danh dự của tôi với bà ra để xin tiền mấy doanh nghiệp phải không?
- **Nghĩa:** Con nó lỗ đại rồi, không lẽ mình bỏ mặc không lo được sao ông?
- **Bảy Nhân:** Cũng vì bà cứng chiu nó quá nên nó mới tác tệ như vậy đó. Bà có biết là cơ quan nó vừa tổ chức họp **bình xét lao động giỏi cuối năm** và nó thuộc loại **công chức** không hoàn thành nhiệm vụ đó.
 - **Nghĩa:** Cái gì? Nghĩ sao mà phân loại không hoàn thành nhiệm vụ được chớ? Để tôi điện hỏi thằng Sang coi...*(định gọi)*.
 - **Bảy Nhân:** Bà cho tôi xin đi, đừng có làm khó chú Sang nữa, vì con bà đã làm cho người ta khổ sở lắm rồi.
 - **Nghĩa:** Ông nói vậy là sao, thằng Trọng làm gì mà chú ấy phải khổ?
 - **Bảy Nhân:** Nó ý cha mẹ có chức quyền, phân công nhiệm vụ nó không hoàn thành, không nhiệt tình trong công việc, thường xuyên nghỉ làm không xin phép...tập thể người ta bỏ phiếu bình xét chớ đâu phải một mình chú Sang quyết định đâu mà bà gọi cho người ta?
 - **Nghĩa:** Nhưng vượt mặt cũng phải biết nể mũi chớ? Để tôi điện kêu thằng Sang tìm cách nâng cho nó lên mức hoàn thành tốt nhiệm vụ, chớ không hoàn thành nhiệm vụ thì tôi với ông còn mặt mũi nào mà gặp ai nữa chớ?
 - **Bảy Nhân:** Bà làm như vậy tôi mới không còn mặt mũi mà gặp ai đó. Nếu như nó không muốn làm nữa thì cho nó nghỉ đi.
 - **Nghĩa:** Ông nói vậy mà nghe được hả, nếu nghỉ làm khi tôi với ông về hưu rồi thì nó sống ra sao đây?
 - **Bảy Nhân:** Gia đình có điều kiện để cho nó phấn đấu vươn lên vậy mà không lo làm, cái thứ ý cha ý mẹ rồi vô tổ chức vô kỷ luật, bây giờ lại còn tham gia tệ nạn xã hội nữa thì mặc kệ nó.
 - **Nghĩa:** Nhưng mà...
 - **Bảy Nhân:** *(cắt ngang)* Bà đừng có bao che cho nó nữa. Nếu như không ngăn chặn, sau này nó càng lún sâu thì dù ân hận cũng muộn màng rồi đó bà à.
 - **Nghĩa:** Ông định làm gì con đây?
 - **Bảy Nhân:** Nó sai thì phải dạy bảo nó. Bây giờ tôi đi tắm, khi nào nó về bà cho tôi hay. *(Đi)* **nhạc nền**
 - **Nghĩa:** *(nói một mình)* Thôi. Chết rồi, trước giờ chưa từng thấy ông giận như vậy...mình phải làm sao đây?...
 - **Trọng:** *(về)* Có chuyện gì mà thấy mẹ lo quá vậy mẹ xinh đẹp?
 - **Nghĩa:** Nãy giờ con đi đâu vậy?
 - **Trọng:** Con đi ...uống cà phê! Thôi con đi tắm, chút mẹ con mình nói chuyện sau nghe mẹ.
 - **Nghĩa:** *(Ngăn lại)* Không được!
 - **Trọng:** Sao vậy mẹ?
 - **Nghĩa:** Ba con đang tắm ở phòng á.
 - **Trọng:** Vậy thì con đợi ba ra chớ có gì đâu mà thấy mẹ căng thẳng quá vậy?

- **Nghĩa:** Ba con đã biết mọi chuyện rồi.
- **Trọng:** Biết chuyện gì vậy mẹ?
- **Nghĩa:** Thì chuyện ở cơ quan và cá độ bóng đá ăn tiền của con nữa đó.
- **Trọng:** Mẹ nói cho ba biết hả?
- **Nghĩa:** Bộ mẹ điên sao?
- **Trọng:** Vậy thì sao ba biết? A, con biết rồi. Con vợ khó ưa của con chứ còn ai vô đây nữa. Nó sẽ biết tay con!
- **Nghĩa:** Có ba con ở nhà đó, không được làm bậy nghe chưa? Bây giờ để mẹ vô trong tìm cách nói cho ông bớt giận. Con ở đây nghe, ông kiếm con này giờ đó.
- **Trọng:** Thôi để con đi, khi nào ba bớt giận thì con về?
- **Nghĩa:** Không được, nếu con đi thì mọi chuyện sẽ càng thêm rắc rối. Có mẹ kể bên, không sao đâu!
- **Trọng:** Dạ, ráng nói giúp con nghe mẹ?
- **Nghĩa:** Mẹ không giúp con thì giúp ai đây? Thôi mẹ vô à! (*Đi*)
- **Trọng:** Không ngờ con vợ mình ghê gớm thật, dám mét ba mình nữa chứ?
- **Hiếu:** (*về*) Anh về đây hỏi nào vậy, em đi tìm anh mấy chỗ mà không gặp.
- **Trọng:** Lúc này cô ngon lắm rồi ...
- **Hiếu:** Ngon chuyện gì?
- **Trọng:** Tôi hỏi cô. Tại sao cô mét với ba cái chuyện cơ quan và chuyện tôi cá độ vậy hả?
- **Hiếu:** Vì tôi muốn cứu anh thôi!
- **Trọng:** Cô hại tôi thì có. Tôi phải ăn nói sao với ba của tôi đây?
- **Hiếu:** Nếu đã biết vậy thì trước đây ai biểu anh làm?
- **Trọng:** Cô... (*bỗng có tiếng điện thoại reo – đi chỗ khác nghe*): A ... lô! Anh Báo hả? Có 350 chai mà anh làm gì dữ vậy... Ừ, anh kêu thợ chỉnh con chip lại đi thì em mới chơi tiếp, thua hoài chán thấy mẹ luôn. Rồi, vậy sáng mai em qua đó nghe!
- **Hiếu:** (*rình nghe*) Hết cá độ bóng đá, bây giờ tới trò bắn cá nữa rồi hả? anh chơi gì mà thua tới 350 triệu lận hả anh Trọng?
- **Trọng:** Nãy giờ cô nghe lén tôi nói chuyện điện thoại đó hả?
- **Hiếu:** Nếu không làm vậy thì sao tôi biết được anh nghiện ngập tới cỡ nào. Tôi sẽ cho ba biết chuyện này. (*Định đi*)
- **Trọng:** (*nạt lớn*) Đứng lại! Tôi cấm cô nói ra chuyện này cô có nghe rõ chưa?
- **Hiếu:** Anh lấy quyền gì mà cấm tôi chứ?
- **Trọng:** Quyền làm chồng của cô... Quyền cô đang ở nhà tôi! Nếu như cô nói chuyện này cho ba tôi biết thì cô đừng có trách tôi!
- **Hiếu:** Anh tưởng tôi sợ anh lắm hả? (*Bỏ đi*)
- **Trọng:** (*nắm tay kéo lại*): Cô quay lại cho tôi!
- **Hiếu:** Tôi không thể nào bao che cho anh nữa. (*Gọi lớn*) Ba ơi,... ba!
- **Trọng:** (*bụm miệng Hiếu lại*): Tôi bảo nín nghe chưa?
- **Hiếu:** Tôi không nín đó! (*Gọi tiếp*) ba ...
- **Trọng:** (*không dần được cơn nóng giận – tát tay Hiếu*) (**nhạc dần**) Đồ lì lợm, nói không nghe nè!

- **Bảy Nhân:** (*từ nhà sau lên thấy*) Mày làm gì mà đánh con Hiếu vậy Trọng?
- **Trọng:** Đâu có gì đâu ba.
- **Bảy Nhân:** Con có sao không Hiếu?
- **Hiếu:** (*khóc*) Tuy bên ngoài đau nhưng không bằng nỗi đau trong lòng con đâu ba.
- **Bảy Nhân:** Trọng, con ngồi đi, ba có chuyện muốn nói với con.
- **Trọng:** Ba ngồi đi, con đứng được rồi, để con rót trà cho ba uống nghe ba.
- **Bảy Nhân:** Thôi khỏi, ba mới uống rồi. Trọng à! Ba tên là Nhân, mẹ mày tên Nghĩa, đặt tên cho con là Trọng; ba mẹ cưới cho con người vợ tên Hiếu vậy mà sao con chẳng biết trân trọng nhân, nghĩa và hiếu thảo gì hết vậy?
- **Trọng:** Ba nói gì con không hiểu?
- **Trọng:** (*đập bàn*) Con định qua mặt ba tới bao giờ nữa hả?
- **Nghĩa:** (*nãy giờ đứng bên trong nghe, bước ra*) Con nó có lỗi từ từ dạy ông ơi!
- **Bảy Nhân:** Cũng tại bà mà nó mới ra nông nổi như vậy. Bà ngồi yên đó để tôi làm việc.
- **Bảy Nhân:** Cái chuyện con bê tha trong công việc ba không nói, nhưng tại sao con tham gia tệ nạn xã hội. Con có biết làm như vậy sẽ hủy hoại uy tín cả một đời mà ba với mẹ mày gây dựng không Trọng?
- **Trọng:** Con... tại vì... con...
- **Bảy Nhân:** Tại vì ý lại, đua đòi, háo thắng, ích kỷ và không màng gì tới danh dự gia đình phải không?
- **Trọng:** Cũng vì 4 chữ “danh dự gia đình” mà trói buộc con cả đời sao ba?
- **Nghĩa:** Con à... (*ra hiệu kêu Trọng đừng cãi lời ba*).
- **Bảy Nhân:** Trói buộc mày à? Trói buộc sao mày nói tao nghe coi?
- **Trọng:** Người con yêu ba mẹ không chịu cưới, lại bắt con đi cưới người con không yêu vì cô ta là con của cán bộ. Cũng vì cái danh dự gia đình mà con phải hy sinh cả cuộc đời con ba có biết không?
(*Nghe Trọng nói, Hiếu tủi thân khóc, Nghĩa đến bên cạnh an ủi*) **Nhạc nền**
- **Bảy Nhân:** Con Hiếu từ ngày về làm vợ mày và làm dâu nhà này nó có gì không tốt hả?
- **Trọng:** Cũng vì cô ta mà con ra như vậy đó ba.
- **Hiếu:** (*ám ức*) Tôi có xúi anh làm chuyện phạm pháp không? Anh cá độ bóng đá tôi có thể làm ngơ không nói, nhưng bây giờ còn tiếp tục tham gia chơi bắn cá ăn tiền nữa...
(nhạc dần)
- **Trọng:** (*la lên*): Cô im ngay cho tôi!
- **Bảy Nhân:** Con nói cái gì, nó chơi bắn cá ăn tiền nữa hả?
- **Nghĩa:** (*ngăn Hiếu lại*) Thôi đi con!
- **Bảy Nhân:** Bà để cho con Hiếu nói.
- **Hiếu:** Anh đã chơi và đã thua...
- **Trọng:** (*la lớn*) Cô im ngay...
- **Bảy Nhân:** Mày dám làm mà không dám nhận hả, để cho con Hiếu nó nói? Có ba đây con đừng sợ, nói đi con!

- **Hiếu:** Dạ, hồi nãy con nghe anh Trọng nói điện thoại với người ta là đã thua bán cá tới 350 triệu đó ba. (nhạc dẫn rồi tiếp tục nhạc tâm trạng làm nền ... nhạc cao trào cho đến hết cảnh...)
 - **Bảy Nhân:** Trời ơi! Sao tôi lại có thằng con tác tộ như vậy nè trời? *(ho, làm mệt)*
 - **Nghĩa:** *(chạy đến săn sóc chồng)* Chuyện đâu còn có đó, đừng giận quá mà ảnh hưởng đến sức khỏe nghe ông. Ông bị tai biến mới hết đó!
 - **Bảy Nhân:** Bà buông tôi ra đi. Cũng tại bà mà nó hư thân mất nết như vậy đó.
 - **Trọng:** Ba đừng có nói mẹ, làm như ba không có trách nhiệm vậy?
 - **Bảy Nhân:** Trách nhiệm gì mà nói tao nghe coi?
 - **Trọng:** Đầu tiên là ba bắt tôi cưới cái người mà tôi không yêu, thứ hai là có quan tâm đến tôi không?
 - **Bảy Nhân:** Mà nói cái gì?....
 - **Nghĩa:** Trọng, con không được nói nữa.
 - **Trọng:** Không mẹ à! Hôm nay con phải nói ra hết những gì uất ức trong lòng con bấy lâu nay.
 - **Bảy Nhân:** Uất ức gì mà nói đi?
 - **Trọng:** Bà à! Trước giờ ba có từng quan tâm, chăm sóc và hỏi con có sống hạnh phúc không, ba có biết con cần điều gì không hả ba?
 - **Bảy Nhân:** Tao có để cho mày thiếu thốn điều gì không?
 - **Trọng:** Thứ con cần nhất là tình thương của ba đó bà à!
 - **Bảy Nhân:** Thôi đi, mày đừng có lợi dụng tình thương của tao để che lấp việc làm sai trái của mày. Từ đây về sau mày sẽ không có một đồng; còn bà, tôi cấm bà từ đây về sau chu cấp tiền cho nó nữa.
 - **Trọng:** Cảm ơn ba! Con sẽ không cần tiền của ba mẹ đâu.
 - **Bảy Nhân:** Vậy thì mày lấy đâu ra 3 trăm ngoài triệu để trả cho người ta hả?
 - **Trọng:** Con sẽ đi ăn trộm hoặc cùng lắm là đi ăn cướp...
 - **Bảy Nhân:** *(tức giận không kiềm được – nhào tới đánh Trọng)* Mất dạy nè! Ai cho phép mày nói chuyện cái giọng đó hả? Mày...*(định đánh tiếp)*
 - **Nghĩa:** *(cản lại)* Ông ơi! Tôi xin ông mà...
 - **Hiếu:** Ba ơi! Sức khỏe của ba....
 - **Nghĩa:** Trọng! Xin lỗi ba đi con!
 - **Trọng:** Con không có lỗi nên chẳng có gì phải xin hết.
 - **Bảy Nhân:** Mày...mày ngon quá rồi...đó, sáng con mắt bà chưa? Đi, đi ra khỏi nhà tao...tao không có đứa con ngỗ ngược như mày.
 - **Trọng:** Ba khỏi đuổi tôi cũng đi, tôi không muốn sống trong căn nhà này nữa *(bỏ đi)*
 - **Nghĩa:** *(gọi theo):* Trọng ... Trọng!....
 - **Bảy Nhân:** Mày đi đi, đi cho khuất mắt tao! Trời ơi! Sao tôi lại có đứa con như vậy! *(Ho, làm mệt – ngắt đi).*
 - **Hiếu:** Ba, ơi! Ba có sao không ba? Mẹ ơi! Ba xỉu rồi.
 - **Nghĩa:** Gọi xe cấp cứu đi con!
- (Tiếng xe cấp cứu vang lên. Nghĩa và Hiếu kè Bảy Nhân đi)*

Lời dẫn: Sau khi Trọng bỏ nhà ra đi, rồi càng lún sâu vào con đường tệ nạn xã hội. Tệ hại hơn Trọng đã lao vào con đường ma túy. Hiếu tìm được Trọng và đã biết tất cả mọi chuyện... Hiếu dẫn Trọng về nhà.

Trở lại cảnh nhà Bảy Nhân – buổi tối

- **Bảy Nhân:** (ngồi trên xe lăn) Con Hiếu nó đi tìm thằng Trọng, hông biết có gặp được không mà giờ này rồi không thấy về.
 - **Nghĩa:** Tôi cũng đang lo quá nè ông ơi !
 - **Hiếu:** (từ ngoài gọi vào) Ba mẹ coi ai về nè!
 - **Trọng:** (quỳ xuống) Ba, mẹ...
 - **Nghĩa:** (thấy con giật mình) Trời ơi! Con đây đó hả Trọng, sao ra nông nổi như vậy hả con?
 - **Trọng:** Mẹ ơi! Tại vì con...(định nói ra chuyện mình nghiện ma túy).
 - **Hiếu:** (ngăn lại) Chắc tại ảnh xa gia đình, không ai chăm sóc nên mới xanh xao, tiêu tụy như vậy đó mẹ.
 - **Bảy Nhân:** Về thì tốt rồi, vô nhà tắm rửa, thay đồ rồi ăn cơm đi con!
 - **Trọng:** Ba mẹ ơi! Con có tội với ba mẹ nhiều lắm!
 - **Nghĩa:** Mấy tháng nay mẹ lo chăm sóc cho ba con nên không đi tìm con được. Thời gian qua con làm gì, ở đâu ?
 - **Trọng:** Con muốn bỏ đi thật xa để đừng làm ảnh hưởng đến uy tín của ba, mẹ...nhưng không ngờ !
 - **Nghĩa:** Vô tắm cho khỏe đi con!
 - **Trọng:** (nghe nói tắm hoảng sợ) Không, con không tắm,...con không tắm đâu,...con sợ lắm...
 - **Nghĩa:** Tắm mà có gì phải sợ hả con?
 - **Trọng:** Tại vì con...(lên cơn ghiền – tay chân co giật, run rẩy...)
 - **Nghĩa:** (hoảng hốt) Trọng, con bị sao vậy nè? Bộ con bị phong đòn gánh giựt hả?
 - **Hiếu:** Anh Trọng, cố lên đi anh...
 - **Bảy Nhân:** Nó bị bệnh gì vậy Hiếu?
 - **Hiếu:** Dạ, dạ...
 - **Trọng:** Đưa tiền cho tôi, đưa thuốc cho tôi...
 - **Nghĩa:** Trên đầu tủ còn gói 3 số, con lấy cho nó đi Hiếu.
 - **Hiếu:** Không phải ảnh ghiền thuốc này đâu mẹ ơi!
 - **Nghĩa:** Không phải thuốc này vậy chớ thuốc nào?
 - **Hiếu:** Ảnh...ảnh...ghiền ma túy đó mẹ.
- (nhạc dẫn)**
- **Nghĩa:** Cái gì, nó ghiền ma túy hả? Trời ơi! Con tôi...(ngắt đi)
 - **Hiếu:** (hoảng hốt) Mẹ, mẹ sao vậy, tỉnh lại mẹ ơi! (Sức dầu, giựt tóc mai)...
 - **Bảy Nhân:** (đau khổ tột độ) Trời ơi! Đến mức này rồi sao? Tôi đã gây oan nghiệt gì mà phải chịu trừng phạt như vậy?...

- **Nghĩa:** *(tĩnh lại)* Ông ơi! Con mình...*(khóc)*
- **Bảy Nhân:** *(đau khổ)* Hiếu, con đưa nó đi đi, càng xa thì càng tốt...
- **Nghĩa:** Ông nói cái gì vậy? Ông định giết con ông thêm 1 lần nữa hả?
- **Hiếu:** Ba ơi, con xin ba đừng làm như vậy mà!...
- **Trọng:** Đúng rồi! Vậy mọi người hãy giết con đi để con được giải thoát, chớ sống như vậy con hơn chết nữa ba ơi!
- **Nghĩa:** Làm sao mà ba mẹ giết con được hả Trọng? Trời ơi! Lỗi tại tôi, tại tôi tất cả. Tại tôi không biết dạy con mà chỉ biết nuông chiều cho nên nó mới ra nông nổi như vậy. Hãy cho tôi chết thay con tôi đi ông trời ơi! *(Khóc tức tưởi)*
- **Bảy Nhân:** Tại tôi, tại tôi nữa bà ơi! Tôi chỉ nghĩ có nhiều tiền cho con là đủ, mà không hề quan tâm, chăm sóc, không biết con nó cần gì ở tôi,...tôi mới là người đáng chết đây nè!...
- **Trọng:** Không tại ba mẹ đâu mà là tại con, tại con ỷ lại, ham chơi, đua đòi, háo thắng... nên mới như vậy...con phải đi, ... *(lên con nghiêng nặng cơ giựt rồi nằm lịm đi...)*
- **Nghĩa:** Trọng con... Con làm sao vậy...
- **Hiếu:** Mẹ bình tĩnh lại đi mẹ...anh trong chỉ sử dụng ma túy đá mới đây thôi, Theo con biết thì nếu cách ly tại nhà và uống thuốc đều đặn thì có thể chữa khỏi đó mẹ !
- **Nghĩa:** Vậy hả Hiếu... Vậy là thằng Trọng có thể cứu được không con....
- **Hiếu:** Cứu được mẹ ạ... nhưng rất là gian nan mẹ à...
- **Bảy Nhân:** *(la lớn)* Dù có gian nan như thế nào ... cũng phải cứu nó... Bà ơi... Dù có gian nan như thế nào ... cũng phải cứu nó nghe bà... Hiếu ơi.... Dù có gian nan như thế nào ... con cũng phải cứu chồng con nghe Hiếu... Còn cái bọn đã hại con đi vào con đường tệ nạn ba sẽ trình báo với Công an để xử lý bọn chúng!
(Bà Nghĩa và Hiếu ...Hai người cùng đỡ Trọng đứng lên dìu Trọng đến bên Ông Nhân ... Ông Nhân, Bà Nghĩa cùng Hiếu ôm Trọng vào lòng ... Trọng như bưng tỉnh nhìn Ba Mẹ và vợ hiền với ánh mắt như xin lỗi mọi người...)
(Bài hát: “Nơi ấy con tìm về” của nhạc sĩ Phan Mạnh Quỳnh do Hồ Quang Hiếu thể hiện trở lại)

Ngày con cất tiếng khóc chào đời

Ngày mẹ đã nói niềm vui trào dâng ngập trời.

Bằng yêu thương của cha đã dành, để trong mái ấm từng ngày qua con lớn lên.

Là lời ru mẹ đưa bên cánh võng cho con say giấc ngủ, là lời cha từng ngày ấm êm mong sao cho con nên người.

Thời gian lấy đi mùa xuân của mẹ, và con lấy đi sức sống mẹ cha.

Cuộc đời con sẽ không quên, tình yêu thương mẹ cha đã dành cho con người ơi, tình yêu bao la, theo con như như câu ru xưa cho vơi đi nỗi nhọc nhằn trong đời của người.

Đường tương lai nhiều chông gai và những lúc gian nan làm con ngã quỵ, để con nhớ rằng nơi ấy một góc bình yên luôn có mẹ cha chờ con tìm về.

HẾT

